

Αριθμός 1516/1993

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ε

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 5 Οκτωβρίου 1992 με την εξής σύνθεση : Μ. Δεκλερής, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε Τμήματος, Ι. Μαρή, Π.Ν. Φλώρος, Σύμβουλοι, Ελ. Κωνσταντινίδου, Β. Καμπίτση, Πάρεδροι. Γραμματέας η Γ.

Σακελλαρίου, Γραμματέας του Ε Τμήματος.

Δ ι α να δικάσει την από 5 Αυγούστου 1987 αίτηση :

τ ο υ Ιωάννου Γ. Σαράντη, κατοίκου Νέας Σμύρνης Αττικής, οδός Ν. αρ. 66, ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο ΆΑγγελο Αγγελούση (Α.Μ. 4554), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κ α τ ά του Υπουργού Γεωργίας, ο οποίος παρέστη με τον Βασ. Σουλιώτη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών ζητεί να ακυρωθούν : 1) η 4866/Δ.Α.Δ.55/30-4-1984 δασική απαγορευτική διάταξη του Δασάρχου Κορίνθου και 2) η 2553/22-6-1987 πράξη του αυτού Δασάρχου.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της Εισηγήτριας, Συμβούλου Ι. Μαρή.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη,

Ε ί δ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α κ α ι

ε σ κ έ φ θ η κ α τ ά τ ο ν ν ό μ ο

1. Επειδή δια της υπό κρίσιν αιτήσεως, δια την οποίαν κατετέθησαν τα νόμιμα τέλη και το παράβολον (γραμμάτια υπ' αριθμ. 9897017, 9897018/87 του Ταμείου Δικαστικών Εισπράξεων Αθηνών και υπ' αριθμ. 919287 και 134427/87 ειδικά γραμμάτια παραβόλου), ζητείται παραδεκτώς η ακύρωσις α) της υπ' αριθμ. 4866/Δ.Α.Δ. 55/30-4-1984 δασικής απαγορευτικής διατάξεως του Δασάρχου Κορίνθου, δια της οποίας επεξετάθη εις όλην την περιφέρειαν του Δασαρχείου Κορίνθου η απαγόρευσις της περιφράξεως ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων δι' οποιονδήποτε λόγον και β) της υπ' αριθμ. 2553/22-6-1987 πράξεως του αυτού Δασάρχου, δια της οποίας απερρίφθη αίτημα του αιτούντος επισκευής της περιφράξεως δασοτεμαχίου του και διετάχθη εις αυτόν η απομάκρυνσις και των μη χρυζόντων επισκευής τμημάτων αυτής.

2. Επειδή κατά το άρθρον 140 του "δασικού κώδικος Ν.Δ. 86/69 το Κράτος ασκεί επιτήρησιν επί των ιδιωτικών δασοπονιών κατά τα εν άρθρω 62 παρ. 1 οριζόμενα". Κατά δε το άρθρον 141 αυτού "δασοκτήμονες διηρημένων δασών, αποτελούντων εν συνόλω και ουχί κατά μέρος διαχειριστικήν μονάδα, υποχρεούνται να δεχθούν, όπως το εις αυτούς ανήκον τμήμα υπαχθή εις την ενδεικνυομένην διαχείρισιν του όλου δάσους". Περαιτέρω δια του άρθρου 62 του δασικού κώδικος ρυθμίζεται η δασοπονία εις τα δημόσια και ιδιωτικά δάση προς τον σκοπόν της πληρεστερας επιτεύξεως των επιδιωκομένων δασοπονικών και εδαφοπονικών σκοπών προς το συμφέρον του δασοκτήμονος εν συνδυασμώ προς τας εξυπηρετούσας το εθνικόν συμφέρον δασοπολιτικάς αξιώσεις . . . της αυξήσεως της δασικής παραγωγής και των εθνικών εκ των δασών ωφελειών . . .". Δια δε του άρθρ. 63 παρ. 1 ορίζεται ότι η δασοπονία ενεργείται . . . και δια δασικών αστυνομικών διατάξεων. Τέλος, κατά το άρθρον 66 του Δασικού Κώδικος : δασικαί αστυνομικαί διατάξεις δύνανται δια λόγους δασοπονικούς, προστατευτικούς, τουριστικούς, αισθητικούς, και εν γένει κοινής ωφελείας να ρυθμίσουν ή περιορίσουν μέχρι πλήρους απαγορεύσεως κατά χώρον, χρόνον και τρόπον . . . πάσαν άνευ αδείας υλοτομίαν, συλλογήν ή κατασκευήν δασικών προϊόντων κ.λ.π. . . ή να απαγορεύσουν την ρητίνευσιν κ.λ.π. δια δασονομικούς ή διαχωριστικούς λόγους. Κατ' εφαρμογήν των διατάξεων

τούτων ο Δασάρχης Κορίνθου, λαβών υπ' όψιν το γεγονός ότι η περίφραξις δασοτεμαχίων εμποδίζει την α) κανονική και ενιαία διαχείρισιν του δάσους, β) την άσκησιν δασοπολιτικής επιτηρήσεως και εποπτείας και γ) την αποτελεσματική προστασίαν από τις πυρκαϊές, εξέδωκε κατά σειράν : τας υπ' αριθμ. 3829/17-9-1973 και 300/6-2-1978 δασικές απαγορευτικές διατάξεις, δια των οποίων απηγορεύθη η περίφραξις ιδιωτικών δασοτεμαχίων καθώς και η διατήρησις των ήδη υφισταμένων περιφράξεων εις τα δάση, αντιστοίχως, του τέως δήμου Σολυγείας και των Αγίων Θεοδώρων. Άηδη δε εξέδωκε την υπ' αριθμ. 4866/30-10-1984 προσβαλλομένην δασικήν απαγορευτικήν διάταξιν, δια της οποίας επανέλαβε την ανωτέρω απαγόρευσιν, επεκτείνας αυτήν εις όλην την περιφέρειαν του δασαρχείου Κορίνθου.

3. Επειδή προβάλλεται υπό του αιτούντος ότι η ανωτέρω δασική απαγορευτική διάταξις καθώς και η υπ' αριθμ. 2553/22-6-1987 ατομική προς αυτόν πράξις του Δασάρχου δια της οποίας απερρίφθη αίτημα αυτού προς επισκευήν των ελλειπόντων τμημάτων της περιφράξεως κτήματός του και διετάχθη η απομάκρυνσις και των ήδη ακεραίων υφισταμένων τμημάτων της περιφράξεως ταύτης είναι αντισυνταγματικά, ως στερούσαι αυτόν του δικαιώματος προστασίας της ιδιοκτησίας του. Ο λόγος όμως αυτός ακυρώσεως είναι αβάσιμος και απορριπτέος, καθ' όσον τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα αποτελούντα νομίμους περιορισμούς της ιδιοκτησίας χάριν της προστασίας του δάσους, συνταγματικώς προστατευομένου αγαθού, και μή εκμηδενίζοντα το περιεχόμενον του δικαιώματος της ιδιοκτησίας, δεν έρχονται εις αντίθεσιν προς τας περί προστασίας αυτής συνταγματικές διατάξεις.

4. Επειδή προβάλλεται, τέλος, υπό του αιτούντος ότι η περί ης ανωτέρω δασική απαγορευτική διάταξις και η προς αυτόν ατομική απαγόρευσις περιφράξεως συνιστά υπέρβασιν των υπό του νόμου προβλεπομένων ακραίων ορίων της εξουσίας της Διοικήσεως. Και ο λόγος αυτός ακυρώσεως είναι αβάσιμος και απορριπτέος, καθ' όσον το με ατομικόν προς αυτόν μέτρον δεν αποτελεί προϊόν διακριτικής εξουσίας, αλλ' αποτελεί αναγκαίον εκ του συντάγματος, του νόμου και της κανονιστικής αποφάσεως μέτρον θεσμίας εξουσίας της Διοικήσεως. Ως προς δε την κανονιστικήν δασικήν απαγορευτικήν ανωτέρω διάταξιν, λόγω του κανονιστικού χαρακτήρος αυτής δεν τίθεται θέμα διακριτικής εξουσίας της Διοικήσεως.

5. Επειδή, κατά ταύτα, η υπό κρίσιν αίτησις δέον ν' απορριφθεί.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την υπό κρίσιν αίτησιν.

Διατάσσει την κατάπτωσιν του παραβόλου.

Επιβάλλει εις βάρος του αιτούντος την δικαστικήν δαπάνην του Δημοσίου εκ δραχμών δέκα τεσσάρων χιλιάδων (14.000).

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 22 Δεκεμβρίου 1992

Ο Πρόεδρος του Ε Τμήματος Η Γραμματέας του Ε Τμήματος

Μ. Δεκλερής Γ. Σακελλαρίου

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 15ης Ιουλίου 1993.

Ο Πρόεδρος του Ε Τμήματος Ο Γραμματέας

Μ. Δεκλερής Β. Μαντζουράνης